"दोग्ध्री धेनुरित्याह। धेन्वामेव पयो दधाति। तस्मात् पुरा दोग्ध्री धेनुरजायत। वोढानड्वानित्याह॥ १॥ अनडुह्येव वीर्य्यं दधाति। तस्मात् पुरा वोढानड्वानजायत। आशुः सप्तिरित्याह। अश्व एव जवं दधाति। तस्मात् पुराऽऽशुरश्वोऽजायत। पुरन्ध्रिर्योषेत्याह। योषित्येव रूपं दधाति। तस्मात् स्त्री युवतिः प्रिया भावुका" इति। एतेषु मन्त्रेषु दोग्ध्री धेनुरित्यादिष्वाजायतामित्यनुवर्त्तते। पुरं सर्व्वगुणं सम्पूर्णं शरीरं धारयतीति 'पुरन्ध्रिः'। सप्तमन्यत्॥

(४) सप्तमं व्याचष्टे। "जिष्णू रथेष्ठा इत्याह। आ ह वै तत्र जिष्णू रथेष्ठा जायते॥ २॥ यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते" इति। योद्धुं यो रथमारोहति स 'रथेष्ठाः'। स च जयशील आजायतां। तस्मिन् देशे एतेन जिष्णुरित्यादिमन्त्रयुक्तेन यजन्ते तत्र रथारूढः सर्व्वोपि 'जिष्णुः' जयशील एव, 'आजायते'॥

(५) अष्टमं व्याचष्टे। "सभेयो युवेत्याह। यो वै पूर्व्ववयसी। स सभेयो युवा। तस्माद्युवा पुमान् प्रियो भावुकः" इति। पूर्व्ववयस्कस्य यौवनोपेतत्वात् सभायोग्यत्वं, अत एव युवति च युवा सर्व्वेषां प्रियो भवति॥

(६) नवमं व्याचष्टे। "अस्य यजमानस्य वीरो जायतामित्याह। आह वै तत्र यजमानस्य वीरो जायते। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते" इति। जिष्णुवाक्यवद्व्याख्येयं॥

(७) दशमं व्याचष्टे। "निकामे निकामे नः पर्जन्यो वर्ष-